

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712207499
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712207499.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 14, 080 01 Prešov, proti žalovanému: P. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov 080 05, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, 2/ Občianske združenie STOP ÚŽERE, so sídlom Košice 040 01, Rampová 5/3335, o zaplatenie 892,58 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/141/2012-83 zo dňa 14.2.2013, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov tak, že žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 102,52 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

Z a v ä z u j e žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 7,34 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

Vedľajší účastník v 2. rade n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom nepripustil zmenu žalobného návrhu podľa podania žalobcu v časti týkajúcej sa uvedenia rozhodujúcich skutočností pre uplatňovaný nárok na náhradu škody. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 228,70 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 16.1.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti istiny a príslušenstva žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 59,43 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie o trovách konania právne zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p.

Poukázal na to, že v konaní mal žalobca úspech len 25,62 % a žalovaný 74,38 %. Žalovaný bol preto v konaní úspešný v 48,76 %. Keďže žalovanému v konaní trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Trovy konania si však uplatnil právny zástupca vedľajšieho účastníka v 1. rade v sume 121,90 eur a súd mu priznal trovy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia podľa miery úspechu v sume 59,43 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník v 1. rade. Napadol ním len výrok o náhrade jeho trov prvostupňového konania. Navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania uplatnenej výške 121,90 eur. Ako dôvod uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z dvoch samostatných nárokov, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 228,70 eur s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Uviedol, že pôsobí v tomto spojenom konaní o dvoch samostatných nárokoch len vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorá bola už súdmi judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, preto predstavuje ako nárok z absolútne neplatného právneho úkonu zákonnú prekážku pre jeho priznanie. V tomto samostatnom konaní o nárok zo zmluvnej pokuty sú porušované spotrebiteľské práva, preto spotrebiteľa chráni v tomto rozsahu. O trovách konania obdobne rozhodol aj Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4M Cdo 20/2010 zo dňa 26.1.2011, kde konštatoval, že za predpokladu, že sa viaceré samostatné nároky uplatnia v jednom konaní a rozhodne sa o nich v tom istom rozhodnutí, nestrácajú charakter samostatnosti, ktorá okolnosť musí byť premietnutá aj do rozhodnutia súdu o náhrade trov konania. Vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu úspešný, preto súd nepostupoval správne, ak náhradu trov konania vedľajšieho účastníka v plnej výške nepriznal. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 35,28 eur.

Účinným vstupom vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.) do konania vzniká medzi ním a hlavným účastníkom, na ktorého stranu vstupuje, procesné spoločenstvo vo forme osobitnej solidarity. V konaní má každý z nich rovnaké procesné práva a povinnosti. Vedľajší účastník však koná iba sám za seba (§ 93 ods. 3 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku vo veci samej môže podať vedľajší účastník len so súhlasom hlavného účastníka. V prípade neúspechu vo veci samej je v rozhodnutí odvolacieho súdu zviazaný hlavný účastník s vedľajším účastníkom solidárne k náhrade trov len v prípade, že hlavný účastník s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasil.

V prípade úspechu hlavného účastníka vzniká jemu, ako vedľajšiemu účastníkovi samostatné právo na náhradu trov. Podaným odvolaním vedľajšieho účastníka proti

rozhodnutiu o náhrade jeho trov nie je dotknutý výrok o náhrade trov hlavného účastníka.

V preskúmvanej veci podaným odvolaním nebol dotknutý výrok o náhrade trov žalovaného účastníka. Podobne výroky, ktorými bolo rozhodnuté o veci samej, neboli

odvolaním dotknuté, nadobudli právoplatnosť a v tejto časti nebolo možné napadnúť rozsudok preskúmavať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmvaní odvolaním napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej

miery, že nebol oprávnený túto časť uznesenia preskúmavať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne opodstatnené.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka v 1. rade o jeho práve vstúpiť do súdneho konania týkajúceho sa len jednej zo spojených vecí. Vedľajší účastník vstupuje do konania na stranu konkrétneho účastníka, pričom má rovnaké práva a povinnosti, ako samotný účastník. Účelom jeho vstupu je ochrana práv takéhoto účastníka. Je v rozpore s účelom vedľajšieho účastníctva, pokiaľ vedľajší účastník zahlásí svoj vstup len do časti predmetu konania, pričom uzná, že vo zvyšku predmetu konania účastník nie je v práve. To platí aj v prípade, že predmetom súdneho konania sú dve alebo viaceré spojené právne veci. Keďže vedľajší účastník zdieľa v súdnom konaní úspech či neúspech účastníka, na strane ktorého vstúpil, musí sa aj pri rozhodovaní o náhrade trov zohľadňovať úspešnosť, či neúspešnosť účastníka v konaní. Pokiaľ je teda účastník v konaní čiastočne neúspešný, v tom istom rozsahu je neúspešný aj vedľajší účastník.

V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov a teda aj vedľajšieho účastníka (§ 142 ods. 1, 2 O.s.p.), ďalej zväziť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkovom nároku majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11.10.2012 sp. zn. 3M Cdo 11/2011). Spoločné náklady, ktoré účastník konania súčasne vynaložil na viac spoločne prejednávaných sporov alebo iných právnych vecí, je potrebné rozdeliť podľa pomeru výšky jednotlivých nárokov (t.j. podľa toho, ako sa tá ktorá, zo spoločne prejednávaných a rozhodnutých vecí, podieľala na vzniku týchto nákladov (Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občiansky súdny rád I, II Komentár. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 979 s.). To sa v plnom rozsahu týka aj rozhodovania o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré by malo zodpovedať úspechu, či neúspechu hlavného účastníka

pri rozhodovaní o tej ktorej zo spojených vecí.

V preskúmvanej veci prvostupňový súd vyhovel nároku žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 228,70 eur a jeho nárok vo veci istiny, ktorá predstavovala vymáhanie zmluvnej pokuty vo výške 663,88 eur, zamietol. Preto vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vo veci o zaplatenie 228,70 eur s príslušenstvom žalobcovi a vo veci o zaplatenie 663,88 eur s prísl. žalovanému a teda aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje v konaní na jeho strane.

Žalobca si náhradu trov síce uplatnil a ich výšku aj vyčíslil, avšak proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, ktorý mu súd náhradu trov konania nepriznal, odvolanie nepodal a tak

odvolací súd v nebol oprávnený napadnutý rozsudok v tejto časti preskúmať.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej do 30.6.2013 (ďalej len „Vyhlášky“) pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných veciach.

V predmetnej veci predstavuje základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo veci o zaplatenie telekomunikačných služieb v sume 228,70 eur (nižšia tarifná hodnota) sumu 19,92 eur. Vo veci o zaplatenie zmluvnej pokuty 663,88 eur (vyššia tarifná hodnota) je základná sadzba tarifnej odmeny suma 43,16 eur.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 13 ods. 3 Vyhlášky prináleží advokátovi za jeden úkon právnej služby pri spojení týchto dvoch vecí odmena vo výške 49,80 eur (43,16 eur + 1/3 z 19,92 eur, t. j. 6,64 eur).

Odvolateľ v podanom odvolaní za tarifnú hodnotu veci označil sumu 663,88 eur a za každý z úkonov právnej služby si uplatnil odmenu vo výške 43,16 eur. Odvolací súd je viazaný výškou uplatnenej náhrady trov a skladbou úkonov právnej služby, za ktoré si odvolateľ uplatňuje náhradu do tej miery, že nemôže úspešnému účastníkovi prisúdiť vyššiu náhradu trov, než si ju uplatnil, t. j. 121,90 eur.

Pri základnej sadzbe odmeny vo výške 49,80 eur za úkon by vzniklo úspešnému účastníkovi právo na náhradu odmeny vo výške 99,60 eur (2 x 49,80 eur) a paušálnej náhrady vo výške 15,26 eur (2 x 7,63 eur). V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky sa súčet týchto odmien a náhrad zvyšuje o 20 % DPH, t. j. o sumu 22,97 eur. Celkove by potom v prípade plného úspechu patrila náhrada vo výške 137,83 eur.

Pomer veci zaplattenia zmluvnej pokuty (74,38 %) a veci zaplattenia poplatkov za služby (25,62 %) z celkovej výšky oboch žalovaných nárokov (892,58 eur), určuje podiel, v akom majú byť rozdelené medzi účastníkov tieto spoločne vzniklé náklady.

To v preskúmvanej veci znamená, že odvolateľ má právo na 74,38 % zo sumy 137,83 eur, t. j. na sumu 102,52 eur náhrady trov prvostupňového konania.

Odvolateľ si uplatnil podaným odvolaním náhradu trov prvostupňového konania vo výške 121,90 eur, keď mu napadnutým rozsudkom bola prisúdená náhrada vo výške 59,43 eur. Preto odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal žalobcu zaplatiť odvolateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 102,52 eur.

Úspech v odvolacom konaní mal v podstatnej časti odvolateľ. Preto mu v súlade s § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov pomernej časti trov

odvolacieho konania. Prvostupňový súd mu prisúdil náhradu trov vo výške 59,43 eur, vedľajší účastník v 1. rade si v odvolaní uplatnil náhradu vo výške 121,90 eur (+ 62,47 eur), pričom odvolací súd prisúdil náhradu vo výške 102,52 eur (+ 43,09 eur). Odvolateľ bol teda úspešný v odvolacom konaní čo do 68,98 % (62,47 : 43,09) a žalobca v podiele 31,02 %. Odvolateľovi potom vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v podiele 37,96 % (68,98 - 31,02).

Za účelne vynaložené trovy odvolacieho konania možno považovať napísanie odvolania zo dňa 27.3.2013. Nejde o odvolanie proti rozhodnutiu o veci samej. Preto sa náhrada trov vo forme základnej sadzby tarifnej odmeny kráti o 1 (§ 14 ods. 3, písm. b/ Vyhlášky).

Tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní tvorí rozdiel medzi výškou náhrady prisúdenou prvostupňovým súdom a výškou náhrady uplatnenou v podanom odvolaní (61,57 eur). Základná sadzba tarifnej odmeny z hodnoty 61,57 eur sa rovná 16,60 eur. Táto odmena sa kráti na polovicu, t. j. na sumu 8,30 eur. Po pripočítaní režijného paušálu vo výške 7,81 eur a po zvýšení týchto položiek o 20 % DPH, bola by v prípade plného úspechu výška náhrady trov odvolacieho konania 19,33 eur. Podielu 37,96 % zodpovedá však suma 7,34 eur.

V priebehu odvolacieho konania, t. j. po skončení konania vo veci samej, zahlásilo v stup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného Občianske združenie STOP ÚŽERE, so sídlom Košice, Rampová 5/3335. Napriek právoplatnému skončeniu konania vo veci samej, má takto oneskorene zahlásený vstup účinky predpokladané v § 93 O.s.p.. Na strane hlavného účastníka môžu do konania vstúpiť viacerí vedľajší účastníci. Vedľajší účastník je oprávnený, hoci so súhlasom hlavného účastníka, podať aj dovolanie. Podmienkou účinnosti jeho vstupu do konania v štádiu odvolacieho konania nie je podanie odvolania, či dovolania vedľajšieho účastníka proti rozhodnutiu súdu. Nevykonanie žiadneho úkonu má za dôsledok, že takémuto subjektu nevznikne právo na náhradu trov.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.